

Kateřina Musílková: Velký renesanční sál zámku Vimperk – možnosti obnovy

Oponentský posudek bakalářské práce

Téma, které si Kateřina Musílková pro svou bakalářskou práci zvolila, je navýsost aktuální a pozoruhodné z uměnovědného i památkového hlediska. V tomto kontextu je velmi důležité, že cílem práce měla být nejen definice uměnovědných hodnot, ale také rekapitulace možností obnovy této výjimečné památky.

Oddíly, věnované historii zámku, jsou zpracovány precizně a dávají dobrou představu o vývoji objektu v kontextu aktivit jednotlivých rodů i jeho složitých osudech po roce 1945. Následná charakteristika areálu s výčtem jeho uměleckohistoricky hodnotných prvků je neméně podrobná a nabízí opět velmi dobré východisko pro porozumění vývojově složitého areálu. Těžištěm práce je část, věnovaná vlastnímu velkému sálu, v níž autorka nejprve analyzuje jednotlivé průzkumy a následně se věnuje dochovaným fragmentům malířské výzdoby sálu. Velmi zajímavé – a důležité – je vřazení sálu do kontextu soudobých obdobných realizací v českých zemích i v podrobněji zkoumaném jihočeském regionu. Závěrečná část práce je věnována možnostem obnovy, kde autorka zvažuje pro a proti případné obnovy sálu, která by nezbytně vedla k zániku pozdějších památkových vrstev.

Práce jako celek je obsažná a v nejlepším slova smyslu komplexní. Historické i uměnovědné části jsou zpracovány velmi dobře a nabízejí dobrý odrazový můstek pro další studium tohoto pozoruhodného tématu (je drobné upozornění – editorem knihy o renesančních zámcích ve správě NPÚ není Lubomír, ale Michal Konečný). Vzhledem k míře zájmu, věnovaného jihočeským analogiím, je jen škoda, že autorka ve svém bádání nepřekročila zemské hranice a nepokusila se – alespoň v obecných rysech – porovnat příklady v Čechách s četnými zámeckými realizacemi v přilehlých regionech Rakouska a Německa.

Část věnovaná památkové problematice je významná a je rozhodně dobře, že se ji autorka rozhodla zpracovat. V porovnání s předchozími kapitolami zde však bohužel trochu chybí jak pevnější zázemí odborné literatury (v části věnované metodickému vývoji památkové péče v českých zemích), tak určitá míra nadhledu, která by umožnila zkoumanou otázku posoudit bez emocí a s kritickým odstupem.

Práci považuji za velmi přínosnou a doporučuji ji k obhajobě. Přes drobné výše zmíněné výtky ji navrhuji hodnotit stupněm výborně.

V Praze, dne 2. 9. 2020.

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.